

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 czerwca 2017r.

Sąd Rejonowy w Tarnobrzegu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

W składzie:

Przewodniczący: **Wiceprezes SR Edyta Kociubowska**

Protokolant: **St. sekr. sąd. Małgorzata Kiec**

po rozpoznaniu w dniu 22 czerwca 2017r. w Tarnobrzegu

odwołania A. C. (1), (...) Sp. z o.o. w S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 11 stycznia 2017r. Nr (...) - (...)

z dnia 13 stycznia 2017r. Nr (...) - (...)

w sprawie z wniosku A. C. (1), (...) Sp. z o.o. w S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o prawo do zasiłku chorobowego i zwrot nienależnie pobranego zasiłku

I. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 11 stycznia 2017r. Nr (...) - (...) w ten sposób, że ustala, że (...) Spółka z o.o. w S. nie ma obowiązku zwrotu wypłaconego A. C. (1) zasiłku chorobowego za okres od 2 czerwca 2016r. do 28 października 2016r. wraz z odsetkami w łącznej kwocie 16.436,06 zł (szesnaście tysięcy czterysta trzydzieści sześć złotych o 6/100),

II. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 13 stycznia 2017r. Nr (...) - (...) w ten sposób, że ustala, że (...) Spółka z o.o. w S. nie ma obowiązku zwrotu wypłaconego M. P. zasiłku chorobowego za okres od 25 maja 2016r. do 28 października 2016r. wraz z odsetkami w łącznej kwocie 11.754,54 zł (jedenaście tysięcy siedemset pięćdziesiąt cztery złote 54/100),

III. oddala odwołania od decyzji z dnia 11 stycznia 2017r. Nr (...) - (...),

IV. oddala odwołania od decyzji z dnia 13 stycznia 2017r. Nr (...) - (...),

V. znosi wzajemnie koszty postępowania poniesione przez strony.

Sędzia:

wyroku z dnia 22 czerwca 2017 r.

Decyzją z dnia 11 stycznia 2017r. znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 12 i 66 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, odmówił A. C. (1) prawa do zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za okres od 2 czerwca 2016 r. do 28 października 2016 r., zobowiązał (...) Sp. z o.o. w S. do zwrotu nienależnie wypłaconego w/w zasiłku wraz z odsetkami w łącznej kwocie 16.436,06 zł (16.010,77 zł należność główna, 425,29 zł odsetki).

W uzasadnieniu decyzji z dnia 11 stycznia 2017r. wskazano, że w zaświadczeniu płatnika składek przesłanym do ZUS w dniu 20 czerwca 2016 r. podano, że A. C. (1) był zatrudniony w okresie od 17 października 1998r. do 24 maja 2016 r. a o zasiłek chorobowy wystąpił za okres od 2 czerwca 2016 r. do 9 czerwca 2016 r. ZUS wypłacił A. C. (1) zasiłek chorobowy za okres po ustaniu zatrudnienia od 2 czerwca 2016 r. do 22 listopada 2016 r. Zarówno świadczeniobiorca jak też płatnik składek nie poinformowali ZUS o toczącym się postępowaniu przez Sądem Pracy w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę. W dniu 6 grudnia 2016 r. płatnik składek poinformował ZUS, że w wyniku zawarcia ugody pozasądowej – stosunek pracy uległ rozwiązaniu z dniem 28 października 2016 r. Za okres od 2 czerwca 2016 r. do 28 października 2016 r. wypłacono wynagrodzenie. W tej sytuacji A. C. (1) nie ma prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres a zasiłek chorobowy wypłacony za w/w okres jest świadczeniem nienależnie pobranym.

Decyzją z dnia 13 stycznia 2017r. znak (...) - (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na podstawie art. 84 ust. 6 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 12 i 66 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa, odmówił M. P. prawa do zasiłku chorobowego z funduszu chorobowego za okres od 25 maja 2016 r. do 28 października 2016 r., zobowiązał (...) Sp. z o.o. w S. do zwrotu nienależnie wypłaconego w/w zasiłku wraz z odsetkami w łącznej kwocie 11.754,54 zł (11.440,59 zł należność główna, 313,95 zł odsetki).

W uzasadnieniu decyzji z dnia 13 stycznia 2017r. podano, że w zaświadczeniu płatnika składek z dnia 8 czerwca 2016 r. wskazano, że M. P. był zatrudniony od 16 sierpnia 2007r. do 24 maja 2016 r. i o zasiłek wystąpił za okres po ustaniu zatrudnienia – od 25 maja 2016 r. ZUS wypłacił M. P. zasiłek chorobowy za okres po ustaniu zatrudnienia od 25 maja 2016 r. do 17 listopada 2016 r. Zarówno świadczeniobiorca jak też płatnik składek nie poinformowali ZUS o toczącym się postępowaniu przez Sądem Pracy w przedmiocie rozwiązania umowy o pracę. W dniu 30 listopada 2016 r. przesłano do ZUS pismo informujące, że w wyniku zawartej ugody skorygowano świadectwo pracy i rozwiązano z nim stosunek pracy z dniem 28 października 2016r. Za okres od 25 maja 2016 r. do 28 października 2016 r. wypłacono mu wynagrodzenie. M. P. został ponownie zgłoszony do ubezpieczeń społecznych na w/w okres. W tej sytuacji M. P. nie ma prawa do zasiłku chorobowego za w/w okres a zasiłek chorobowy wypłacony za w/w okres jest świadczeniem nienależnie pobranym.

Wnioskodawca A. C. (1) (sprawa zarejestrowana pod sygn. akt IV U 66/17) i M. P. (sprawa zarejestrowana pod sygn. akt IV U 68/17), obaj reprezentowani przez pełnomocnika będącego adwokatem, zaskarżając w/w decyzje zarzucili im sprzeczność ustaleń z zebrany materiał dowodowy przez pominięcie tego, że ugoda sądowa została zawarta po tym jak wnioskodawcy nabyli już prawa do zasiłków chorobowych, nie posiadali prawa do wynagrodzenia w dacie uzyskania tego prawa i jego wypłaty, wypłata należności w ramach ugody zmierzała do zadośćuczynienia za straty jakie ponieśli z uwagi na nieprawidłowości po stronie pracodawcy, zasadniczym motywem ugody było skazanie pracodawcy w postępowaniu wykroczeniowym za rażące naruszenie podstawowych jego obowiązków. Ewentualnie zarzucili naruszenie art. 84 ust. 2 w/w ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych i art. 66 ust. 2 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa – ponieważ organowi rentowemu uszło uwadze, że wypłacenie świadczenia w sposób, na który nie miała wpływu wina świadczeniobiorców, nie uzasadnia powstania po stronie ubezpieczonych obowiązku zwrotu nienależnie pobranych świadczeń. Wnieśli o uchylenie zaskarżonych decyzji i zasądzenie kosztów postępowania według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko podali, że ugoda została zawarta po uzyskaniu prawa do zasiłku chorobowego, inicjatorem ugody był pracodawca. Wnioskodawcy nie mogli antycypować obowiązku zwrotu świadczenia w przyszłości jak i ustalenia jego statusu jako nienależnego ponieważ nie mieli ku temu żadnych podstaw. Decyzje organu rentowego nie istniały jeszcze w tym czasie. Zawarcie ugody wynikało z rażących uchybień pracodawcy. Powołując szereg orzeczeń sądowych stanęli na stanowisku, że obowiązkiem zwrotu można obciążyć tylko tego komu można przypisać złą wolę. Ubezpieczonym nie można przypisać takiej złej woli, zawierając ugodę nie mieli wiedzy na temat skutków w tym zakresie, w chwili uzyskania zasiłku byli w dobrej wierze, pracodawca nie poinformował ich o ewentualnym obowiązku zwrotu świadczeń w zakresie wypłaconych zasiłków. Zakwestionowali prawidłowość decyzji organu jak też ich uzasadnienie - ogólnikowość, brak konkretyzacji, oceny materialnoprawnej.

W odpowiedzi na odwołania A. C. (1) i M. P. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym wniósł o oddalenie odwołania wnioskodawców oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Uzasadniając swoje stanowisko, organ przedstawił tożsame argumenty jak w uzasadnieniu zaskarżonych decyzji i dodatkowo podkreślił, że decyzje znajdują uzasadnienie w art. 12 w/w ustawy stanowiącym wprost, że jeżeli ubezpieczonemu przysługuje wynagrodzenie za okres niezdolności do pracy to nie przysługuje mu zasiłek chorobowy. Płatnik składek na zasadzie art. 84 ust. 6 w/w ustawy został zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranego zasiłku chorobowego.

Odwołanie od w/w decyzji złożył płatnik składek (...) Sp. z o.o. w S. reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika będącego adwokatem.

Sprawa z odwołania płatnika składek od decyzji z dnia 11 stycznia 2016 r. została zarejestrowana pod sygn. akt IV U 67/17, z dnia 13 stycznia 2016 r. pod sygn. akt IV U 69/17.

Płatnik składek zarzucił naruszenie art. 84 ust. 2 w/w ustawy poprzez niezasadne przyjęcie, że wypłacone świadczenia są nienależnymi, art. 84 ust. 6 w/w ustawy poprzez przyjęcie, że płatnik jest zobowiązany do zwrotu pobranych świadczeń, art. 7 w zw. z art. 77 oraz art. 80 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kpa poprzez dokonanie błędnych ustaleń faktycznych i nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności sprawy, art. 8 w zw. z art. 11 kpa poprzez prowadzenie postępowań sprzecznie z zasadą prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie obywateli do organów państwowych – zaniechanie wyjaśnienia płatnikowi zasadności przesłanek, jakimi organ się kierował. Wniósł o zmianę zaskarżonych decyzji poprzez orzeczenie, że płatnik składek nie jest zobowiązany do zwrotu nienależnie wypłaconych A. C. (2) jak też M. P. zasiłków chorobowych wraz z odsetkami, zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Wskazał, że -płatnik składając zaświadczenia ZUS-Z3 nie wiedział jeszcze o postępowaniu sądowym zainicjowanym przez ubezpieczonych, nie miał obowiązku przekazywania takiej informacji organowi, spór sądowy nie daje przy tym możliwości zawieszenia lub odmowy wypłaty zasiłku, nie wpływa na prawo ubezpieczonego do świadczenia, postępowanie sądowe zostało umorzone wobec zawartej ugody pozasądowej, odpowiedzialność płatnika występuje wyłącznie w przypadku przekazania danych nieprawdziwych, nie można płatnikowi zarzucić winy, odsetki należą się od dnia doręczenia podmiotowi zobowiązanemu decyzji stwierdzającej obowiązek zwrotu świadczenia, po rozwiązaniu stosunku pracy płatnik nie miał i nie mógł mieć wiedzy o ewentualnych dalszych zwolnieniach lekarskich byłego pracownika, w dniu przekazywania informacji na formularzu ZUS- Z3 płatnik nie mógł zakładać, że za kilka miesięcy skutek zwarcia ugody wypłaci byłym pracownikom wynagrodzenia, o zawartej ugodzie płatnik bez zwłoki poinformował ZUS.

W odpowiedzi na odwołania płatnika składek (...) Sp. z o.o. w S. organ rentowy reprezentowany przez pełnomocnika będącego radcą prawnym wniósł o ich oddalenie oraz o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. ZUS przedstawiając argumenty już w/w zarówno w uzasadnieniach decyzji jak i odpowiedziach na odwołania wnioskodawców, podał ponadto, że płatnik składek jest zobowiązany do zwrotu nienależnie pobranych zasiłków chorobowych na zasadzie art. 84 ust. 6 w/w ustawy. Na powyższe wskazuje treść zawartej ugody i bez znaczenia jest kiedy została zawarta. Już w miesiącu czerwcu 2016r. płatnik otrzymał odpis złożonego pozwu i już

wówczas mógł przeanalizować zasadność rozwiązania z nimi stosunków pracy, posiadając jednocześnie wiedzę, że A. C. (1) jak też M. P. wystąpili o wypłatę zasiłku chorobowego za okres po ustaniu zatrudnienia. Płatnik składając zaświadczenie zaniechał przekazania istotnych informacji dających możliwość organowi rentowemu oceny sytuacji. Płatnik składek nie zachował należytej staranności w przekazywaniu organowi informacji – stanowi to winę płatnika.

W toku postępowania Sąd postanowił o połączeniu w/w spraw do wspólnego rozpoznania i rozstrzygnięcia i prowadzeniu ich pod sygn. akt IV U 66/17.

Na rozprawie w dniu 11 maja 2017 r. pełnomocnik wnioskodawców A. C. (1) i M. P. oświadczył, że popiera złożone odwołania w sprawie. Podtrzymując stanowiska wyrażone w odwołaniach wniósł o orzeczenie, że (...) nie jest zobowiązany do zwrotu wypłaconego zasiłku i przyznanie A. C. (1) i M. P. prawa do zasiłku chorobowego. Pełnomocnik wnioskodawcy (...) Sp. z o.o. w S. oświadczył, że decyzje skarży w całości. Wniósł o przyznanie w/w zasiłków chorobowych w okresach wskazanych w decyzjach i ustalenie, że pracodawca nie ma obowiązku zwrotu nienależnie pobranych zasiłków.

Ostatecznie na rozprawie w dniu 22 czerwca 2017 r. pełnomocnicy odwołujących się podtrzymali dotychczasowe stanowiska w sprawie oraz wnieśli o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W (...) Sp. z o.o. w S. A. C. (1) był zatrudniony od dnia 17 października 1978 r., M. P. od dnia 16 sierpnia 2007r.

/dowód: zaświadczenia płatnika składek – w aktach organu rentowego, zeznania wnioskodawcy A. C. (1) – k. 203v, zeznania wnioskodawcy M. P. – k. 204 /

W dniu 24 maja 2016 r. pracodawca rozwiązał z pracownikiem A. C. (1) oraz M. P. umowy o pracę bez zachowania okresów wypowiedzenia - na podstawie art. 52 § 1 pkt 1 kp.

/dowód: rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z dnia 24.05.2016 r. dot. A. C. (1) – k.34-35, rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia z dnia 24.05.2016 r. dot. M. P. –k. 115-116, zeznania wnioskodawcy A. C. (1) – k. 203v, zeznania wnioskodawcy M. P. – k. 204, zeznania w imieniu strony (...) Sp. z o.o. w S. członka zarządu S. M. – k. 204v-205/

A. C. (1) i M. P. odwołali się od w/w rozwiązania umów o pracę do Sądu. Pozwy w tym zakresie złożyli do Sądu w dniu 27 maja 2016 r.

Odpisy pozwów A. C. (1) i M. P. zostały doręczone (...) Sp. z o.o. w S. w dniu 17 czerwca 2016 r.

/dowód: dokumentacja zgromadzona w aktach Sądu Rejonowego w Stalowej Woli o sygn. akt IV P 61/16, zeznania wnioskodawcy A. C. (1) – k. 203v, zeznania wnioskodawcy M. P. – k. 204 /

A. C. (1) i M. P. otrzymali od pracodawcy świadectwa pracy z daty 2 czerwca 2016 r. ze wskazaniem ustania stosunku pracy z dniem 24 maja 2016 r.

/dowód: świadectwo pracy A. C. (1) z daty 02.06.2016 r. –k. 36, świadectwo pracy M. P. z daty 02.06.2016 r. – k. 117/

A. C. (1) od dnia 2 czerwca 2016 r. zaczął przebywać na zwolnieniu chorobowym, M. P. od dnia 25 maja 2016 r.

W dniu 25 maja 2016 r. ubezpieczony M. P. złożył wniosek do ZUS o wypłatę zasiłku chorobowego – od dnia 25 maja 2016 r. początkowo do 2 czerwca 2016r.

W dniu 2 czerwca 2016 r. ubezpieczony A. C. (1) złożył wniosek do ZUS o wypłatę zasiłku chorobowego – od dnia 2 czerwca 2016 r. początkowo do dnia 9 czerwca 2016 r.

Pismami z daty 27 maja 2016 r. (co dot. M. P.) oraz z daty 6 czerwca 2016 r. (co dot. A. C. (1)) (...) Sp. z o.o. w S. został wezwany przez ZUS do przedłożenia – zaświadczeń płatnika składek dot. w/w ubezpieczonych.

W dacie otrzymania tych pism spółka nie miała wiedzy dot. wszczętego postępowania sądowego z odwołania A. C. (1) i M. P..

Pisma ZUS trafiły do sekretariatu spółki, kolejno były wysłane do firmy zewnętrznej zajmującej się obsługą placowo – kadrową spółki.

Odpowiedzi na pisma ZUS zostały wysłane już przez firmę zewnętrzną. Innych pism od ZUS spółka nie otrzymała.

W odpowiedzi na pismo z daty 27 maja 2016 r., w dniu 9 czerwca 2016 r. do (...) Oddział w R. wpłynęło zaświadczenie płatnika składek (ZUS- Z3 wypełnione z datą 8 czerwca 2016 r.) dla byłego pracownika M. P. ze wskazaniem – zatrudniony do 24 maja 2016 r., pracownik występuje o zasiłek chorobowy za okres od 25 maja 2016 r. do wówczas 2 czerwca 2016 r.

W odpowiedzi na pismo z daty 6 czerwca 2016 r., w dniu 20 czerwca 2016 r. do (...) Oddział w R. wpłynęło zaświadczenie płatnika składek (ZUS- Z3, wypełnione z datą 17 czerwca 2016 r.) dla byłego pracownika A. C. (1) ze wskazaniem – zatrudniony do 24 maja 2016 r., pracownik występuje o zasiłek chorobowy za okres od 2 czerwca 2016 r. wówczas do 9 czerwca 2016 r.

Korekta zaświadczenia dot. M. P. dokonana przez płatnika składek (w istocie przez firmę zewnętrzną) a dot. kwestii wysokości wskazanych kwot, wpłynęła do ZUS w dniu 23 czerwca 2016 r. (pismo z daty 22 czerwca 2016 r.)

Korekta zaświadczenia dot. A. C. (1) dokonana przez płatnika składek (w istocie przez firmę zewnętrzną) a dot. kwestii wysokości wskazanych kwot, wpłynęła do ZUS z dniem 30 czerwca 2016 r. (pismo z daty 23 czerwca 2016 r.).

Zasiłek chorobowy został wypłacony M. P. za okres od 25 maja 2016 r. do 17 listopada 2016 r., A. C. (1) za okres od 2 czerwca 2016 r. do 22 listopada 2016 r.

A. C. (1) i M. P. nie informowali spółki o kolejnych zwolnieniach lekarskich – po dacie 9 czerwca 2016 r. (A. C. (1)) i 2 czerwca 2016 r. (M. P.).

Spółka nie miała informacji na temat dalszych zwolnień lekarskich byłych pracowników.

Zaświadczenia lekarskie wnioskodawcy przekazywali do ZUS.

/dowód: oświadczenie ZUS Z-10 z daty 02.06.2016 r., z daty 25.05.2016 r., pismo ZUS do płatnika składek z daty 06.06.2016 r., z daty 27.05.2016 r., zaświadczenie płatnika składek z daty 20.06.2016 r., z daty 30.06.2016 r., z daty 08.06.2016 r., z daty 22.06.2016 r. – w aktach organu rentowego, pismo ZUS do (...) Sp. z o.o. z daty 06.06.2016 r. – k. 37, z daty 27.05.2017 r. – k. 118, zeznania świadka A. B. – k. 190-192, zeznania wnioskodawcy A. C. (1) – k. 203v, zeznania wnioskodawcy M. P. – k. 204, zeznania w imieniu strony (...) Sp. z o.o. w S. członka zarządu S. M. – k. 204v-205 /

(...) Sp. z o.o. w S. a w jego imieniu członek zarządu S. M. wraz z pełnomocnikiem A. M. podjął w sierpniu 2016 r. spotkanie z A. C. (1) i M. P. celem ugodowego załatwienia sprawy.

A. C. (1) i M. P. nie byli reprezentowani przez profesjonalnego pełnomocnika.

W negocjacjach uczestniczył H. P. Komisji Zakładowej (...) Huta (...) i prawnik związkowy – M. R. (do marca 2017 r. była prawnikiem przy Komisji Zakładowej (...)). Uczestniczył także A. P. Zarządu Regionu (...) w S. od 1992r.

Ze strony pracodawcy uczestniczył S. M. wraz pełnomocnikiem, oraz zastępca dyrektora do spraw zarządzania zasobami ludzkimi A. B..

Spotkania odbywały się w siedzibie Zarządu Związku. Tych spotkań w okresie sierpień – październik 2016 r. było trzy.

M. P. i A. C. (1) w dniu podpisania umowy nie informowali pracodawcy o tym, że przez cały okres pobierają zasiłek z ZUS – u.

Pracodawca miał tylko informacje o tych 7 - dniowych zwolnieniach lekarskich, wtedy kiedy przyszła informacja z ZUS – u o zaświadczenia.

W trakcie zawierania umowy nie było akcentowane to, że w tym samym czasie wnioskodawcy otrzymają wynagrodzenie za pracę i zasiłek chorobowy.

Przy zawieraniu umowy M. R. nie informowała wnioskodawców o ewentualnych konsekwencjach otrzymania za ten sam okres wynagrodzenia za pracę i zasiłku chorobowego.

/dowód: zeznania świadka A. K. – k. 189-189v, zeznania świadka H. S. – k. 189v-190, zeznania świadka A. B. – k. 190-192, zeznania świadka M. R. – k. 202v-203, zeznania wnioskodawcy A. C. (1) – k. 203v, zeznania wnioskodawcy M. P. – k. 204, zeznania w imieniu strony (...) Sp. z o.o. w S. członka zarządu S. M. – k. 204v-205 /

W dniu 17 października 2016 r. przed Sądem Rejonowym w Stalowej Woli (sygn. akt II W 594/16) zapadł wyrok nakazowy przeciwko obwinionemu S. M. – o to, że jako osoba reprezentująca pracodawcę (...) Sp. z o.o. w S. rozwiązał w dniu 24 maja 2016 r. bez zgody Komisji Zakładowej (...) Organizacji (...) umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z imiennie wskazanymi w uchwale jej członkami: A. C. (1) i M. P., rozwiązał bez zgody rady pracowników w dniu 24 maja 2016 r. z A. C. (1) i M. P. członkami rady pracowników umowy o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia.

/dowód: wyrok nakazowy z daty 17.10.2016 r. w aktach Sądu Rejonowego w Stalowej Woli o sygn. akt II W 584/16/

W dniu 28 października 2016 r. zostały zawarte pomiędzy pracodawcą a A. C. (1), M. P. umowy pozasądowe – pracodawca cofnął oświadczenia o rozwiązaniu umów o pracę za zgodą pracowników, ustalono, że stosunek pracy trwał nieprzerwanie do dnia podpisania umowy, rozwiązanie umów następuje z dniem 28 października 2016 r. w trybie porozumienia stron, pracodawca zobowiązał się m.in. do wypłaty wynagrodzenia od dnia 24 maja 2016 r. do dnia podpisania umowy, pracownicy do cofnięcia pozwów.

Umowy w imieniu pracodawcy podpisał Dyrektor Zarządzający Członek Zarządu S. M. w obecności adw. A. M..

W jej wyniku skorygowano świadectwa pracy - stosunek pracy został rozwiązany z A. C. (1) i M. P. z dniem podpisania umowy tj. 28 października 2016 r. w trybie porozumienia stron.

(...) Sp. z o.o. w S. wypłaciło A. C. (1), M. P. wynagrodzenia za pracę za okres od 25 maja 2016 r. do 28 października 2016 r.

Na okres od 25 maja 2016 r. do 28 października 2016 r. A. C. (1), M. P. zostali zgłoszeni do ubezpieczeń społecznych i zdrowotnych.

/dowód: pismo płatnika składek do ZUS z daty 05.12.2016 r., z daty 30.11.2016 r. – w aktach organu rentowego, ugoda pozasądowa z dnia 28.10.2016 r. dot. A. C. (1) – k. 7-10, ugoda pozasądowa z dnia 28.10.2016r. dot. M. P. – k. 91-92/

A. C. (1) i M. P. wobec zawartej umowy w dniu 2 listopada 2016 r. cofnęły pozwy w sprawie o przywrócenie do pracy i o wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy, skutkiem czego postępowanie sądowe zostało umorzone w dniu 25 listopada 2016 r. (postanowienie prawomocne z dniem 20 grudnia 2016 r.)

/dowód: dokumentacja zgromadzona w aktach Sądu Rejonowego w Stalowej Woli o sygn. akt IV P 61/16 w tym postanowienie z dnia 25.11.2016 r. – k. 48 akt o sygn. IV P 61/16/

Pismem z daty 30 listopada 2016 r. płatnik składek poinformował ZUS o tym, że M. P. odwołał się do Sądu od rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia, o zawartej ugodzie a także o fakcie wypłaty wynagrodzenia za okres od 24 maja 2016 r. do 28 października 2016 r.

Pismem z daty 6 grudnia 2016 r. płatnik składek poinformował ZUS o tym, że A. C. (1) odwołał się do Sądu od rozwiązania z nim umowy o pracę bez wypowiedzenia, o zawartej ugodzie a także fakcie wypłaty wynagrodzenia za okres od 24 maja 2016 r. do 28 października 2016 r.

/dowód: pismo płatnika składek do ZUS z daty 05.12.2016 r., z daty 30.11.2016 r. – w aktach organu rentowego/

W dniu 8 grudnia 2016 r. ZUS wszczął postępowanie w sprawie ustalenia prawa do zasiłku chorobowego A. C. (1), M. P. oraz zwrotu nienależnie pobranego zasiłku, zakończone z dniem 29 grudnia 2016 r/ 30 grudnia 2016r.

W dniu 23 grudnia 2016 r. płatnik składek złożył zaświadczenia płatnika składek ZUS – Z3, ze wskazaniem ustania zatrudnienia A. C. (1) i M. P. z dniem 28 października 2016r.

/dowód: zawiadomienia o wszczęciu postępowania z daty 08.12.2016 r., zawiadomienie o zakończeniu postępowania dowodowego z daty 29.12.2016 r., z daty 30.12.2016r., zaświadczenia płatnika składek z daty 23.12.2016 r. – w aktach organu rentowego/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dowody z dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego oraz tych przedłożonych przez wnioskodawców do akt sprawy. Dowody te Sąd uznał za w pełni wiarygodne, bowiem ich prawdziwość i autentyczność nie budzi wątpliwości i nie była kwestionowana przez strony w toku postępowania.

Zeznaniom świadków A. K., H. S., A. B., M. R. Sąd przyznał wiarę w zakresach istotnych dla sprawy, tworzących spójną całość pozbawioną sprzeczności czy nieścisłości. Z zeznań tych świadków jednoznacznie wynikają - charakter i cel spotkań zakończonych zawarciem ugody pozasądowej, ich przebieg w tym brak wiedzy pracodawcy o ciągłym przebywaniu wnioskodawców na zwolnieniach lekarskich, okoliczności związane z jednorazowym przekazaniem zaświadczeń płatnika składek dot. A. C. (1) i M. P..

Zeznania wnioskodawców A. C. (1), M. P. oraz zeznającego w imieniu (...) Sp. z o.o. w S. członka zarządu S. M. co do okoliczności istotnych dla rozpoznania odwołania Sąd obdarzył wiarą jako korespondującym z zeznaniami w/w świadków tworząc spójną całość.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 25 czerwca 1999r. o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa zasiłek chorobowy przysługuje ubezpieczonemu, który stał się niezdolny do pracy z powodu choroby w czasie trwania ubezpieczenia chorobowego. Zasiłek chorobowy przysługuje również osobie, która stała się niezdolna do pracy po ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego, jeżeli niezdolność do pracy trwała bez przerwy co najmniej 30 dni i powstała: nie później niż w ciągu 14 dni od ustania tytułu ubezpieczenia chorobowego (art. 7 pkt 1 w/w ustawy).

Zasiłek chorobowy nie przysługuje za okresy niezdolności do pracy, w których ubezpieczony na podstawie przepisów o wynagradzaniu zachowuje prawo do wynagrodzenia. Okresy te wlicza się do okresu zasiłkowego (art. 12 w/w ustawy).

Rolą zasiłku chorobowego jest rekompensata nieosiągniętych (utraconych) na skutek zachorowania zarobków (dochodów) tym samym, jeśli pomimo niezdolności do pracy, pracownik będzie otrzymywał wynagrodzenie – zasiłek chorobowy nie będzie mu przysługiwał. Świadczenia z chorobowego ubezpieczenia społecznego mają rekompensować straty w uzyskiwanych dochodach, niedopuszczalne jest pobieranie takich świadczeń w razie

uzyskiwania dotychczasowych dochodów wynikających z kontynuowania zatrudnienia (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2014r. III UK 14/14, Lex 1541060). Zachowanie przez pracownika prawa do wynagrodzenia wyklucza nabycie przez niego prawa do zasiłku.

W konfiguracji okoliczności ustalonych w sprawie zasiłek chorobowy

- za okres od 2 czerwca 2016 r. do 28 października 2016 r. A. C. (1) nie przysługuje

- za okres od 25 maja 2016 r. do 28 października M. P. nie przysługuje.

Wobec treści zawartych w dniu 28 października 2016 r. ugód pozasądowych i zwartych tam oświadczeń pracodawcy o cofnięciu oświadczeń woli o rozwiązaniu umów o pracę bez zachowania okresu wypowiedzenia z dniem 24 maja 2016 r. na co wnioskodawcy zgodę wyrazili, kolejno wobec spełnienia innych jej postanowień, doszło do wypłaty na rzecz wnioskodawców wynagrodzeń za pracę za w/w okresy pomimo trwającej nieprzerwanie niezdolności do pracy (od 25 maja 2016 r. do listopada 2016 r. M. P., od 2 czerwca 2016 r. do listopada 2016 r. A. C. (1)) i pobierania zasiłku chorobowego. Doszło zatem do sytuacji, że pomimo niezdolności do pracy, pracownicy zachowali prawo do wypłaty wynagrodzenia i nie ma tu znaczenia, że w dacie wnioskowania o zasiłek chorobowy strony nie obowiązywały postanowienia ugody. Prawo do wynagrodzenia zostało ustalone następczo jednakże ze skutkiem od 24 maja 2016 r. do 28 października 2016 r. i zaktualizowało zastosowanie art. 12 w/w ustawy. Umowa o pracę uległa rozwiązaniu dopiero z dniem 28 października 2016 r.

Warto zauważyć, że zasada niedopuszczalności jednoczesnego pobierania przez pracownika w czasie trwania stosunku pracy wynagrodzenia i świadczeń przewidzianych na wypadek choroby, nie jest bowiem wyłączona w stosunku do pracowników przywróconych o pracy, którzy po rozwiązaniu umowy o pracę (ustaniu tytułu ubezpieczenia chorobowego) pobierali zasiłek chorobowy (zob: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2015 r. II PK 46/14 Lex 2026879). Okres pobierania zasiłku chorobowego powinien być bowiem odliczony od okresu pozostawania bez pracy, za które pracownikowi przysługuje wynagrodzenie.

Nie do zaakceptowania jest zatem sytuacja, w której wnioskodawcy zachowałyby prawo do zasiłku chorobowego (bez obowiązku odprowadzenia składek za ten okres) i jednocześnie otrzymaliby wynagrodzenie (z obowiązkiem opłacenia składek na ubezpieczenie z tytułu stosunku pracy). Pomimo, że w dacie składania wniosków o wypłatę zasiłków w dniu 25 maja 2016r. i w dniu 2 czerwca 2016 r. nic nie stało na przeszkodzie uzyskania tego prawa to jednak wobec treści ugody z daty 28 października 2016 r. i jej skutków – cofnięcie oświadczenia woli o rozwiązaniu umowy - przyznanie wynagrodzenia za okres od 24 maja 2016 r. do 28 października 2016 r. i jego wypłata (pomimo niezdolności do pracy), pozbawiło wnioskodawców prawa do zachowania uprawnienia do wypłaty zasiłków chorobowych od dnia 25 maja 2016 r. i od 2 czerwca 2016 r. – do dnia 28 października 2016 r.

Z wyżej wskazanych przyczyn Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 kpc orzekł jak w pkt III i pkt IV wyroku – oddalając odwołania od decyzji z dnia 11 stycznia 2017r. nr (...) - (...) i z dnia 13 stycznia 2017 r. nr (...) – (...). W tym zakresie w/w decyzje odmawiające A. C. (1) i M. P. zasiłku chorobowego były prawidłowe.

Jak stanowi art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych osoba, która pobrała nienależne świadczenie (w rozumieniu art. 84 ust 2 w/w ustawy) z ubezpieczeń społecznych, jest obowiązana do jego zwrotu, wraz z odsetkami, w wysokości i na zasadach określonych przepisami prawa cywilnego.

Jeżeli jednak pobranie nienależnych świadczeń zostało spowodowane przekazaniem przez płatnika składek lub inny podmiot nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość, obowiązek zwrotu tych świadczeń wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 1, obciąża odpowiednio płatnika składek lub inny podmiot - art. 84 ust. 6 cyt. ustawy

Zdaniem Sądu przepis art. 84 ust. 6 w/w ustawy systemowej nie znajduje zastosowania w przedmiotowej sprawie, albowiem nie spełnione zostały warunki do obciążenia płatnika składek wystawiającego zaświadczenia ZUS – Z3 - obowiązkiem zwrotu pobranego nienależnie zasiłku chorobowego przez A. C. (1) i M. P..

Jedyną możliwością obciążenia obowiązkiem zwrotu -w przypadku płatnika składek- byłyby sytuacja pobrania nienależnych świadczeń spowodowane przekazaniem przez płatnika składek nieprawdziwych danych mających wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

W niniejszej sprawie płatnik składek nie wystawił (na skutek świadomego działania lub rażącego niedbalstwa) nieprawdziwych dokumentów stanowiących podstawę do wypłaty zasiłku chorobowego.

Pisma ZUS – u wzywające płatnika składek do przekazania do organu zaświadczenia płatnik składek ZUS – Z3 wobec złożonych wniosków o wypłatę zasiłków chorobowych – od dnia 25 maja 2016 r. (początkowo na okres tygodnia) - M. P., od 2 czerwca 2016 r. (początkowo na okres tygodnia) - A. C. (1), zostały skierowane do płatnika w datach 27 maja 2016 r. i 6 czerwca 2016 r. W tych datach płatnik nie miał żadnej wiedzy o wszczęciu postępowania z odwołania A. C. (1) i M. P. od dokonanego rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z dniem 24 maja 2016 r. Wezwania od organu rentowego zostały przyjęte przez sekretariat płatnika i przekazane do firmy zewnętrznej zajmującej się obsługą płacowo – kadrową płatnika. Firma ta skierowała do ZUS stosowane zaświadczenia ZUS – Z3 już z pominięciem siedziby płatnika w dniu 9 czerwca 2016 r. oraz w dniu 20 czerwca 2016 r. Wysłanie zaświadczeń niejako rozminęło się z odebraniem przez płatnika odpisów pozwów w/w pracowników a które płatnik składek otrzymał w dniu 17 czerwca 2016r. Po przesłaniu zaświadczeń do ZUS (ich konkrety, z inicjatywy firmy zewnętrznej) płatnik nie był już informowany przez w/w osoby o kontynuowaniu nieprzerwanie zwolnień lekarskich, pracownicy zaświadczenia lekarskie o niezdolności do pracy przekazywali bezpośrednio do organu rentowego, organ rentowy nie zwracał się już o jakiegokolwiek informację do płatnika. W toku negocjacji pomiędzy płatnikiem a pracownikami w/w rozpoczętymi w sierpniu 2016 r. nadal płatnik nie miał wiedzy o powyższym, w tym o pobieraniu nieprzerwanie zasiłków chorobowych.

W tych okolicznościach w ogóle nie można uznać aby wystawione w dacie 9 czerwca 2016 r. i 20 czerwca 2016 r. zaświadczenia ZUS – Z3 zawierały wówczas dane nieprawdziwe skutkujące przyznaniem prawa do zasiłku chorobowego. Działania płatnika nie wynikały z celowego działania ukierunkowane na bezprawną wypłatę zasiłku czy z rażącego niedbalstwa, ponieważ dane podane w zaświadczeniu na tamtą chwilę były zgodne z rzeczywistością i nic nie wskazywało na konieczność zastrzeżenia, że może być inaczej. Płatnik nie dysponował jeszcze wiedzą dot. postępowania sądowego. W jego trakcie natomiast płatnik wobec braku informacji od pracowników o fakcie kontynuowania zasiłków chorobowych nie miał przesłanek do zawiadomienia o tym organu rentowego (brak też podstaw prawnych co do obowiązku takiego zawiadomienia) a wobec zawartej ugody i jej treści w tym ustaleń co do „ nowej” daty rozwiązania umów o pracę w tym konieczności zgłoszenia pracowników do ubezpieczenia społecznego od dnia 25 maja 2016 r. do 28 października 2016 r., niezwłocznie o tym poinformował ZUS. Działanie płatnika nie miało zatem formy podania nieprawdziwych danych czy celowego braku przekazania informacji o toczącym się postępowaniu sądowym.

Uwzględniając powyższe należało na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienić

- zaskarżoną decyzję z dnia 11 stycznia 2017 r. nr (...) – (...) i stwierdzić, że (...) Sp. z o.o. w S. nie ma obowiązku zwrotu wypłaconego A. C. (1) zasiłku chorobowego za okres od 2 czerwca 2016 r. do 28 października (...). wraz z odsetkami w łącznej kwocie 16.436,06 zł (pkt I wyroku) oraz

- zaskarżoną decyzję z dnia 13 stycznia 2016 r. nr (...) - (...) i stwierdzić, że (...) Sp. z o.o. w S. nie ma obowiązku zwrotu wypłaconego M. P. zasiłku chorobowego za okres od 25 maja 2016 r. do 28 października 2016 r. wraz z odsetkami w łącznej kwocie 11.754,54 zł (pkt II wyroku).

O kosztach poniesionych przez strony Sąd orzekł na zasadzie art. 100 kpc mając na uwadze fakt reprezentowania każdej ze stron przez profesjonalnego pełnomocnika oraz treść rozstrzygnięcia (częściowe uwzględnienie żądań).

Mając powyższe na uwadze Sad orzekł jak w sentencji wyroku.

Sędzia:

ZARZĄDZENIE

- odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełn. ZUS K. S. i pełn. wnioskodawców adw. J. J..

Sędzia: